

Dekanat Iwje Kościół pod wezwaniem świętych Szymona i Judy Tadeusza Apostołów i świętej Anny został założony tu w 1576 r. z fundacji księcia Albrechta Stanisława Radziwiłła jako filia parafii sobotnickiej. Świątynia była konsekrowana dopiero w 1704 r. przez wileńskiego biskupa Brzostowskiego. Do 1757 r. kościół obsługiwali dominikanie. Po zniknięciu starożytnej świątyni nowy kościół drewniany został zbudowany ze środków wileńskiego biskupa sufragana Tomasza Zienkowicza w 1770–1775 latach. Wspomina się także kaplica, założona w 1765 r. w Łazdunach z fundacji starościny pińskiej Jelskiej. Przy kościele działała szkoła.

Niektóre dane podają, że ostatni Kościół drewniany został tu zbudowany w 1852 r. ze środków pana Samuela Wilka, jednak on zmarł około 1850 r., a według dokumentów przechowywanych w parafii, kościół był zbudowany w 1853 r. ze środków właściciela Łazdunów pana Oskara Milewskiego. Była to stosunkowo nieduża świątynia na kamiennych fundamentach z dwiema zakrystiami przy prezbiterium, kryta gontem i zwieńczona wieżą sygnaturką nad wejściem oraz krzyżem nad częścią ołtarzową dachu. Świątynia miała trzy ołtarze: główny z obrazami Trójcy Przenajświętszej i św. Anny, prawy boczny – św. Antoniego, lewy boczny – św. Szymona i Judy Tadeusza Apostołów. Podłoga była ułożona z cegły, chóry nad wejściem opierały się na czterech słupach. Dzwonnica o konstrukcji szkieletowej na czterech słupach stała osobno, mieściło się w niej dwa dzwony. Teren kościelny był obniesiony kamiennym ogrodzeniem, wejście ze strony ulicy było poznaczone ciekawą trójjprześłową ceglana i otynkowaną bramą, wykonaną z elementami stylu barokowego. † Ta świątynia prawdopodobnie zniknęła na przełomie XIX–XX ww., gdyż na znanym zdjęciu początku XX w. za bramą kościelną można zobaczyć raczej budynek tymczasowy, niż prawdziwą świątynię.

W 1904 r. w Łazdunach ze środków parafian i dzięki wysiłkom ks. Franciszka Mackiewicza rozpoczęto budowę potężnej świątyni z kamieni i czerwonej cegły w stylu neoromantycznym. Za pięć lat świątynia wzniosła swoje wysokie wieże nad wsią. W 1910 r. kościół został konsekrowany pod historycznym tytułem św. Apostołów Szymona i Judy Tadeusza (tytuł św. Anny już się nie wspomina), odtąd Łazduny stają się centrum samodzielnej parafii.

Obecna świątynia jest dwuwieżowa, na rzucie prostokąta z pięcioboczną absydą otoczoną piętrowymi zakrystiami, pokryta dachem dwuspadowym z czterospadową częścią nad prezbiterium. Nad ołtarzem kompozycja jest zawieszona wieżyczką sygnaturką. Z obu stron fasady głównej mieszczą się trzykondygnacyjne wieże dzwonnice zwieńczone namiotowym dachem. Ściany są wzmocnione murowanymi przyporami.

~~Wpisany przez Паводле архіва Гродзенскай дыяцэзіі~~